

[Indenrigsministeren.]

Landets Købstæder er meget større end her i København, saadan at Personer, der flytter fra Købstæderne, ofte opnaar betydelige Besparelser ved at komme ind under den „Krigsskala“, som det ærede Medlem Hr. Krag sagde gælder her i København.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem var inde paa, var Spørgsmaalet om Skattevalg. Jeg forstod det ærede Medlem saadan, at han ønskede, at den nuværende Situation maatte give Anledning til et Skattevalg. Personligt kunde jeg ikke have noget imod det. Paa den anden Side vilde det ikke være i Overensstemmelse med Lovgivningens Aand. Bestemmelsen om Skattevalg, baade den, der staar i den gamle Valglov af 1908, som gælder for det øvrige Land, og Bestemmelsen for Københavns Vedkommende tager Sigte paa, at Borgerne skal have Lejlighed til at udtale sig, dersom den almindelige Administration og Kommunalpolitik, som et Flertal fører, medfører saa og saa store Forhøjelser af Skatterne i en Valgperiode. Men det er ikke det, der er Tale om her. Her er Tale om en Kommune, hvor der var vedtaget et Budget, hvorpaa der var Balance, og hvor de Skatter, som der nu er Tale om i Forbindelse med dette Lovforslag, er Skatter til Dækning af Udgifter, som er paalagt denne Kommune af Staten. Jeg maa maaske i denne Forbindelse have Lov til at sige, at naar det ærede Medlem er saa meget Tilhænger af Skattevalg for Københavns Vedkommende, saa kan det maaske virke underligt, at det ærede Medlem aldrig som Indenrigsminister har fremkaldt Skattevalg i de Kommuner, hvor han i sin Tid kunde have gjort det, men altid har givet den fornødne Bemyndigelse, saaledes at Skattevalg ikke fandt Sted.

Det ærede Medlem gjorde endvidere den Bemærkning, at han ikke var klar over, hvad der skulde forstaaes ved Ordene „ekstraordinære Forhold“ og „i væsentlig Grad“ i § 1, men jeg forstod alligevel paa de Udtalelser, der fulgte efter, at det ærede Medlem var ganske klar over, at det er Indenrigsministeren, der træffer Afgørelsen, og det er det ganske givet. (Krag: Det er uhyggeligt!). Nej, navnlig med den Indenrigsminister, vi har i Øjeblikket, er der intet uhyggeligt deri, det kan det ærede

Medlem være overbevist om. I øvrigt skjulte det ærede Medlem meget omhyggeligt for Tinget, at det, der her for Københavns Kommunes Vedkommende henlægges til Indenrigsministerens Afgørelse, skal man ude i Købstadkommunerne slet ikke have ministeriel Tilladelse til, Kommunalbestyrelsen kan selv afgøre det. Det er jo Sagen.

De Udtalelser af principiel Karakter, det ærede Medlem fremsatte med Hensyn til Spørgsmaalet om, i hvilke Tilfælde Skattevalg burde finde Sted, skal jeg hverken give Tilslutning til eller tage Afstand fra, fordi jeg er enig med det ærede Medlem om, at det er et Spørgsmaal, der meget vel kan drøftes og ogsaa bør drøftes i den kommende Tid. Paa dette Omraade er jeg villig til til enhver Tid at drøfte de Synspunkter, det ærede Medlem fremsatte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bindslev har Ordet for en kort Bemærkning.

Bindslev: Den højtærede Indenrigsminister henviste mig i Anledning af min Henvendelse til Ministeren til, at dette Ønske skulde fremkomme fra Københavns Kommunalbestyrelse som saadan. Man kan naturligvis godt fremkalde et saadant Ønske, det er der ingen Tvivl om. Jeg havde forleden Anledning til at paapege den Vrangvilje, som vi i Københavns Kommune undertiden mærker fra Staten, og her møder vi igen et Eksempel. Det er en lille Ting, men det er atter Sindelaget, der kommer frem. Der skal laves saa mange Omveje som overhovedet muligt. Man har bl. a. en Rigsdag, for at Befolkningens Repræsentanter gennem den kan fremsætte Befolkningens Ønsker. I dette Tilfælde kan den højtærede Indenrigsminister ikke være uvidende om, at Københavns Kommunalbestyrelse som saadan er interesseret i en Ordning af netop de Spørgsmaal, jeg har fremdraget — jeg er ganske sikker paa, at f. Eks. det ærede Medlem Hr. E. Friis vil være fuldstændig paa Linie med mig i dette Stykke —, og naar Ministeren nu ved det, hvorfor saa ikke simpelt hen sige ja til det rimelige Ønske, som her er fremsat. Men hvis Ministeren ikke vil det, saa er der i alt Fald her givet en Opfordring til Københavns Kommunalbestyrelse, som jeg for mit Vedkommende gerne skal bringe videre.